

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

POMOR PTICA, ZATVORSKA TEKA

MASAKR PTICA U KONAVLIMA

15. ožujka, 1985.

Gotovo trideset godina poslije, misleć o sudbini . . . , i kazni, prepisujem iz moje **Zatvorske teke** (veliki format) vijest koju su osuđenice, sa pravom na vikend-izlaske, pa tako i kupovinu štampe, unijele u moje samice (bez prava na njihova prava).

Evo me kako doslovce prepisujem jednu vijest, pod gornjim naslovom, iz "Intervju", 15. mart 1985. koja svjedoči:

"U potrazi za privremenim skloništem od zime, koja je zahvatila i južnije delove starog kontinenta, jata ptica su na svom putu prema Africi prinudno sletela u Konavle kraj Dubrovnika. Patke, liske, šljuke, guske, drozdove, kosove i ostale selice, inače zaštićene zakonom, dočekali su vrli dubrovački lovci i istrebili ih preko noći. Jedan od njih se čak i pohvalio kako je ubijao po pet stotina šljuka na dan.

U lovu je učestvovalo pored 25000 registrovanih vlasnika pušaka i oko tri hiljade "divljih" lovaca tako da rukovodioci iz Saveza lovačkih društava Dubrovnik nisu smeli svoj nos da pomole, strahujući valjda da na tom strelištu ptica ne ostanu bez "skalpa". Tako se desilo da Republičkom zavodu za zaštitu prirode nije stigla ni jedna prijava, ni za "krivolov", iako se pucalo u vreme zabrane."

k r a j

U mojoj Zatvorskoj teci (VF)*, na ovu vijest, samo prostorno, nadovezuju se moji stihovi:

***Od mene nikada neće postati pjesma
kojom se nadimlju prsa od ushita
Ja ću uvijek biti leden izvor
kamena ustava - žalobna pjesanca***

Ovi stihovi, kao moto, stoje na koricama Zatvorske teke (MF)*.

Ne znam ko je pucao, lovci, ili krivolovci, ili novinari, ili vlasnici pušaka, ili oni koji su izdavali odobrenja za njihovo posjedovanje, ili proizvođači streliva, ne znam, ali znam da smo moje dijete i ja, baš ko i ptice, u letu između otamo i tamo, bezdušno, upucani.

I da smo, Bogu hvala, i ptice i mi, kao ljudski i kao ptičji rod, njima uinat, preživjeli.

(VF)*: Zatvorska teka, veliki format

(MF)*: Zatvorska teka, mali format